

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

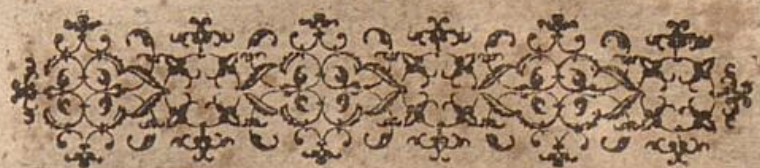
Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

An Ideae sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

STEPHANI THEVPOLI,

BENEDICTI F. PATRITII VENETI,

ACADEMICARVM
Contemplationum,

LIBER TERTIVS.

DE IDEIS.

An Idea sint.

CAP. I.

DLACITA Academicorum eō accuratiūs consideranda sunt, quō sunt de rebus maioris virtutis, & frequentiūs à Peripateticorum principe damnantur, & reiciuntur: eminētissimæ virtutis sunt Ideæ, & frequenter ab Aristot. variis argumentis reijciuntur: propterea iurè accuratè sunt perpendendæ: vbi enim inter Aristotelem, & Platonem est controuersia; difficile est veritatem conspicerè. De Ideis primò considerandum occurrit, an sint. Academici eas apprimè necessarias ostendunt: Peripatetici easdem parvipendunt, & negligunt; sed leues præculdu-

F

bio sunt Peripateticorum instantiæ, firmissi-
 ma sunt fundamenta Platonis à nostris Theo-
 logis magna ex parte commendata: Propter-
 eà Platoni assentiendum censeo. Nam si ad de-
 pendentiam mundi ab opifice conuertimur,
 inuenimus, non posse primam mentem mundi
 iurè nuncupari parentem & artificem: nisi ordinis
 mundi, & contentorum in eo, in se primo contineat
 Ideas. dicimus artificem temerè, & à casu ope-
 rari; dum conficiendi operis rationem, rectam-
 que rationem non possideat; quòd primus o-
 pifex temerè, & à casu mundum producat, ne-
 mo compos mentis asserere audet; Ideas itaq;
 in se continet: & præsertim, quia suo esse facit
 omnia; non autem suo esse omnia faceret, nisi
 in suo esse omnia essent. Insuper si considera-
 bimus opificis mundi cognitionem, id ipsum
 confitebimur: nam de ratione mentis est, ut
 cognoscat, & operetur cum cognitione; mens
 prima, cum sola absolutè sit mens, sola absolu-
 tè omnia cognoscit, & per cognitionem ope-
 ratur: Asserere, quòd solum cognoscat in emi-
 nentia, & non distinctè, ut aiunt Peripateticis
 est idem, ac si diceremus, pictorem formare ca-
 nem, cognoscendo cælum; vel artificem pro-
 ducere ferrum, cognoscendo aurum: quod mi-
 nimè dicendum est. Prætereà si attinentia ad
 propriè sumptam providentiam consideramus:
 percipiemus necessitatè Idearum. Nam primi prin-
 cipis maximè propria est providentia: non serua-
 tur providentia exquisita, exacta, & distincta, si-
 ne

ne exacta & distincta cognitione rerū curādarū: nec huiusmodi cognitio distincta in prima mente sine Ideis seruari potest: debent itaque dari Ideæ. Quæ etiam lucidissimè refulgent, dùm consideramus in principio ordinis debere ordinem refulgere, in mundo intelligibili debere sensibilia contineri: ante formas impuras, & fluentes, debere sinceram, & stabilem formam inueniri: sine quibus, nec mundi nexus, nec partium eius ascensus, & descensus, nec rerū simplex natura rectè seruari potest. Inter ea etiam, quæ apud nos versantur, Ideas nobis confirmant certa semina rerum, ex distinctis rationibus, Ideisque proficiscentia: & ea præsertim, quæ ad nostram scientiam, & ad diuersitatem nostræ cognitionis, nempe intelligentiæ, & opinionis pertinent: in quibus explicandis accuratissimè versantur Academici. Colligamus itaque dari Ideas, & à Philosopho rectè sentiente concedendas esse.

Inuentores Idearum.

CAP. II.

Ensent nonnulli Platonem fuisse Idearum, inuentorem; propterea ab auctore eis nomen tribuentes, Ideas Platonicas appellant: at qui ita sentiunt, Platoni, & veritati aduersantur. Platoni primò, quoniam in Sophista inuentū Idearū non suum affirmat, sed virorum, qui sapientia & pietate præstiterunt; & pro inuisibili essentia pugnarunt: & iurè sapientia, & pietate præ-